ANUL IX No. 1036 — 6 PAGINI 6 LEI — Marţi 22 Martie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARŢI, şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

DUPA MILANO

Am aşteptat Sâmbătă noaptea, până târziu spre dimineaţă, legătura telefonică cu Milano.

Am mistuit emoţia pe care chiar aceia mai puţin pătrunşi de spiritul de sport, au început să o aibe şi am destrămat şansele pe care făcând toate calculele, puteam să i le acord lui Lucian.

Am răsfoit palmaresul lui Bernasconi. I-am cumpănit — atât cât puteam să i-o întrevăd — forma asupra căreia gazetele italiene nu-şi precupeţeau superlativele. Mi-am rememorat întâlnirile sale cu Brown, de care fusese învins de extremă justeţe. Victoria asupra lui Negri. Şi mai ales, îndârjirea, suspectă, pe care o depunea să se întâlnească cu Lucian, ACUM.

Şi i-am opus pe talerul celălalt al unei balanţe în care titlurile milanezului îngrămădeau o rezistenţă formidabilă, posibilităţile lui Lucian.

Atât cât i le cunoşteam, laolaltă cu toţi cei cari i-au aplaudat victoriile sale asupra lui Oliva, Challenge şi Carlos Flix. Dar mai ales, atât cât i se mai puteau presupune după cramponarea din ultimul timp de a mai face o categorie, pe care o depăşise definitiv.

Şi încropeam, obsedat de abandonul din faţa lui Huat, o nelinişte netă.

Doream, fireşte, o victorie. Prevedeam însă, cu o intuiţie pe care încercam să o înăbuş, un insucces.

Şi zguduit de alternativa aceasta de simţiminte, îmi controlam din clipă în clipă ora, calculând diferenţele de orar şi suspectând un rezultat adus de cineva dela «Radio», fără să-l poată susţine însă.

Zbârnâitul telefonului m'a desmorţit.

— Alo! Vorbiţi cu Milano!

Şi receptorul telefonului mi-a transmis, ceiace o parte dintre confraţi au prevăzut. Ceiace însă, nimeni n'ar fi îndrăznit să subscrie, până la ultima silabă a verdictului.

«Lucian Popescu a fost învins prin knock-out, în repriza treia».

•

Aşa dar, Lucian a fost învins. Grosso-modo, sentinţa aceasta nu înseamnează mare lucru.

Care boxeur n'a fost învins?

A pierdut titlul de campion al Europei la categoria cocoş.

Ce campion, în plină evoluţie de greutate, şi-a putut conserva un titlu de care, înaintea challengerului îl deposedase natura?

Şi a confirmat, aşa cum au aerul să pretindă câţiva, insuccesul din faţa lui Huat.

In ce condiţiuni însă?

Fiindcă toată lumea ştie că Lucian, începând dela matchul cu Carlos Flix, în care nu şi-a mai putut întrebuinţa totalitatea atributelor sale, n'a mai fost Lucian. N'a mai fost sinteza aceia de viaţă, de tehnică, de vioiciune şi de vigoare. Dar mai ales, de vigoare.

Peste cele 53 de chilograme cari îi prilejuiseră ascensiunea, şi consacrarea, vârsta i-a îngrămădit câteva chilograme noui. Câteva chilograme cari i-au închis calea spre adversarii cari îi impuneau un maximum de greutate. Pe cari Lucian a încercat să le înlăture, fără să se întrebe vre-odată de unde, şi cari l-au costat apoi o experienţă nefericită.

— «Am credinţa că greutatea l-a costat pe Popescu decizia», a spus Dickson, după matchul cu Huat.

Iată reţeta ultimelor două rezultate ale lui Lucian. Ale lui Lucian înstărit definitiv la categoria pană şi epuizat de abstinenţa care o dată cu cele câteva chilograme pe cari trebuia să i le înlăture, îi eliminau şi vlaga necesară unei şanse oarecare.

Matchul cu Bernasconi lichidează însă situaţia aceasta. I s'a prepus lui Lucian câteva noui întâlniri, sub greutatea sa firească. D. Popescu le-a refuzat.

Ar fi să spunem, însfârşit!

Trecându-şi definitiv fiul într'o categorie care i s'a suprapus de mult, şi în care va avea să-şi spună un cuvânt neîmpiedecat de handicapul prohibitiv al ultimelor sale rezultate: GREUTATEA.

SAPTAMANA

Subiectul zilei, înfrângerea lui Lucian Popescu, nu va fi epuizat atât de lesne. Comentatorii diferiţi ai vieţii noastre sportive, au regăsit în fine firul discuţiei, pe care să-şi brodeze păreri şi supoziţii. Pe noi, vestea eşecului dela Milano, ne-a întristat. Şi ne-a întristat cu atât mai mult, cu cât a venit mult prea curând după înfrângerea dela Paris. Că se vor trage sau nu concluziile logice în urma tristului eveniment, lucrul are pentru moment mai puţină importanţă decât s'ar crede. Ceeace interesează în special şi trebue neapărat subliniat, este faptul că urcuşul aproape vertical pe care l-a suit cu trudă boxul românesc, ne-a fost fatal. Şi aceasta nu datorită faptului că în mai puţin de o lună am restituit trofeele aureolate de calităţile unui boxeur atât de bine înzestrat, ci pentrucă scepticismul nostru înnăscut va transforma în tragic situaţia cea mai normală cu putinţă. Şi ce poate fi mai dăunător năzuinţei de progres, decât bolnăvicioasa negare a posibilităţilor tale viitoare...

Eşecul dela Milano, a avut, ca tot ce este rău şi o fărâmă de bine. Beneficiarul fericit al proverbului bătrânesc, a fost echipa de hockey care ne-a reprezentat în campionatul Europei dela Berlin. Veţi fi înţeles desigur că beneficiul e pur platonic şi că nu are mai multă însemnătate decât poate avea trecerea pe planul al doilea, atunci când aveai rolul să fi primă violină. Retrogradarea în importanţă scenică impusă de ecoul dela Milano, a servit la diminuarea unor înfrângeri, aşteptate, ce e drept, dar prea aspre dacă ne raportăm la avântul cu care păşiseră în luptă reprezentanţii hockey-ului românesc. Că ne-am clasat din nou în coadă, lucrul n'are nici o importanţă de vreme ce în locul acesta atât de repugnat ne simţim ca în sânul lui Avram... Şi ce poate fi mai incomod decât să fi deranjat de veleităţile cine ştie cărui loc de frunte, acum în primăvară cu ger de Bobotează...

...Primăvară care şi-a pus în gând să distrugă pur şi simplu footballul bucureştean atât de dornic s'o ia din loc şi să mai desmorţească puţintel micile noastre pasiuni...

Dacă alternanţa de soare şi zăpadă va mai da năduf încă o săptămână conducătorilor noştri districtuali, este aproape sigur că vor cădea în mania persecuţiei... Boala aceasta atât de gravă, prezintă însă în ceeace priveşte sportul balonului rotund, simptome cu atât mai curioase, cu cât contrazic însăşi principiile ei. Persecutatul nu este aproape nici odată pacientul, ci cei din jurul său, aşa că este cazul să compătimim cu anticipaţie bietele noastre cluburi de football...

L. ROŞIANU

TENNIS

Campionatele Americei pe teren acoperit

Campionatele de tennis pe teren acoperit ale Americei, au dat rezultate surprinzătoare.

Borotra, asul francez pe teren acoperit a suferit o înfrângere neaşteptată din partea lui Berkoly în două seturi 6—2, 6—4.

Deasemenea Bousus a fost eliminat de Mangia 6—3; 6—4; iar Selignon a învins pe Gentien cu 6—3, 6—4.

BOX

Lucian Popescu învins!

Domenico Bernasconi şi-a recucerit titlul european la categoria cocoş

MILANO (prin telefon). — Lucian Popescu a fost învins prin k. o. la sfârşitul celei de a treia reprize, pierzând în favoarea lui Domenico Bernasconi, titlul de campion al Europei la categoria cocoş.

Matchul s'a disputat la «Palazo dello Sport» în faţa a circa 8000 de spectatori, printre cari se găseau Ducele de Bergamo şi unul din fiii Ducelui de Aosta. Avansat cu o zi din cauza matchului de football de Duminică, matchul a suscitat totuşi un mare interes în rândurile opiniei sportive a Milano-ului.

Juriul a fost compus din d-nii Roger Nicod (Elveţia), Mazzia (Italia) şi Papagheorghe (România). Judecătorul neutru, d. Roger Nicod, care a înlocuit pe d. Veisberg, a funcţionat şi ca arbitru în ring.

Lucian Popescu s'a prezentat la 53.200 kg., adică cu 300 grame sub limita categoriei. Aceasta însă nu este un indiciu că Lucian Popescu a făcut uşor greutatea. Din contra, a avut de făcut eforturi extraordinare pentru a se putea prezenta la greutatea regulamentară.

Domenico Bernasconi, un cocoş desăvârşit în ceeace priveşte conformaţia fizică, s'a prezentat la 52.800 kg.

LUPTA

Matchul începe foarte vioi. Lucian Popescu este acela care deschide ostilităţile şi nimereşte chiar dela început o frumoasă directă de stânga. Bernasconi este foarte prudent, atacă uneori în sying-uri, dar nu poate opri pe Lucian să-i plaseze la intervale scurte şi din poziţii bine calculate, 5 directe de stânga. Bernasconi caută corp la corp-ul, dar Lucian îl evită.

Uşor avantaj pentru Lucian Popescu. Această repriză a fost astfel punctată de judecătorul neutru şi cel român.

D. Roger Nicod: Lucian Popescu 20, Bernasconi 17.

D. Papagheorghe: Lucian Popescu 20, Bernasconi 19.

REPRIZA DOUA

Lucian continuă cu tactica iniţială, pisându-şi adversarul cu directe de stânga. Mai mobil pe picioare, compatriotul nostru reuşeşte să ocolească uşor câteva swinguri ale lui Bernasconi, care trece la atac. Deşi italianul «împinge» lupta, Lucian nu-i dă răgaz şi repriza se termină egală. Bilanţul loviturilor schimbate în această repriză a fost: Lucian Popescu: 8 directe de stânga la faţă şi corp, 2 crochet-uri; Bernasconi: 2 directe la faţă, 2 swinguri şi 2 crochet-uri.

Această repriză a fost astfel punctată:

D. Roger Nicod 20—20.

D. Papagheorghe 20—20.

REPRIZA TREIA

Lucian Popescu începe lupta imediat după sunetul gongului şi reuşeşte câteva directe la faţă.

Bernasconi caută mereu lupta de aproape. La mijlocul celui de al treilea minut al reprizei, la o eşire din clinch, Lucian primeşte o dreaptă la faţă şi crezând, după alura lui Bernasconi, că va urma o lovitură cu stânga, apleacă garda. Bernasconi sesizează situaţia şi plasează un crochet scurt la bărbie. Lucian cade şi se loveşte cu capul de podea.

Mare senzaţie în sală. Arbitrul numără şi Lucian nu se scoală în cursul celor 10 secunde regementare, Knock-out!

Emoţia este covârşitoare. Recucerirea titlului în condiţiuni atât de neaşteptate a provocat un adevărat delir al spectatorilor, cari îşi aclamă în picioare favoritul.

CE NE DECLARA D. ION POPESCU

Managerul lui Lucian, vădit contrariat de senzaţionalul rezultatului ne-a declarat: Nu cred ca Lucian să nu fi putut învinge până la urmă, dacă n'ar fi fost surprins de o lovitură fericită. In cursul celor trei reprize, s'a putut vedea o incontestabilă superioritate technică a fiului meu.

In ori ce caz, acesta este ultimul match pe care l-a făcut Lucian în cadrul categoriei cocoş.

De altfel, am refuzat un angajament avantajos pentru un match cu Negri, tocmai din aceastä cauză.

LUCIAN POPESCU este mâhnit de rezultat şi crede că matchul terminat la limită nu i-ar fi putut fi decât favorabil.

D. N. PAPAGHEORGHE ne-a declarat că Lucian Popescu avea toate şansele să câştige, dacă Bernasconi nu i-ar fi prins greşala de tactică dela sfârşitul reprizei fatale.

•

In numărul viitor vom publica o dare de seamă detailată a matchului.

PE MARGINEA UNOR PARAGRAFE

Zgomotul care s'a făcut în jurul noii legi a educaţiei fizice pare că a fost «mult zgomot pentru nimic» — cel puţin pentru sport.

De fapt nu a fost nici un moment vorba să se aducă în discuţia actualei sesiuni parlamentare mult aşteptata lege a educaţiei fizice, ci pur şi simplu să se adauge două paragrafe la vechea lege din 1929 şi a căror dispoziţiuni privesc numai O. N. E. F. şi cari au fost admise şi în comisiunea Camerei şi vor deveni azi sau mâine literă de lege.

Astfel stau lucrurile şi cel puţin pentru câtva timp nu vom mai fi obsedaţi de coşmarul unei legi despre care s'a scris şi s'a discutat atâta, dar nu s'a înfăptuit nimica.

Ne bucură faptul, că cel puţin educaţia fizică a fost mai norocoasă, fapt care ne determină să credem cel puţin în această chestiune, că Instituţia din Dealul Spirei a dovedit că este mai activă şi fără îndoială mai bine văzută pe când forul sportiv dela Biserica Enei, s'a dovedit pe lângă că e lipsit de acţiune, pur şi simplu sabotat.

Amânarea din nou pentru cine ştie când a legii educaţiei fizice, este un serios indiciu că şi de acum înainte, mişcarea sportivă românească, va fi privită cu aceiaşi ignoranţă şi desinteres de către Stat.

Ne doare acest lucru, ca unii cari am muncit şi luptat pentru răspândirea unei idei curate şi sănătoase.

Intorcându-ne spre conducătorii din fruntea U. F. S. R.-ului ne întrebăm: oare au utilizat ei toate mijloacele de care dispun, pentru ca mişcarea sportivă să nu mai fie tratată cu atâta îndiferenţă de către Stat? Nouă unora, nu ne vine a crede.

G. M.

CUPA PROVINCIEI

O competiţiune salvatoare pentru footballul provincial

Când s'a întemeiat federaţia de football autonomă, prin statutul ei s'a rezervat organului central — Biuroul Federal — atribuţia de a da o directivă mişcării footballului, analizând — spre omogenizare — activitatea diferitelor şi numeroaselor provincii ale ţării.

Rolul ingrat de a provoca apariţia de noui cluburi şi de a îndruma primii paşi ai celor existente în localităţile lipsite de importanţă şi de public sportiv a fost dat în seama unor organe subalterne: ligile regionale.

In ce măsură pontifii cari alcătuesc aceste cinci foruri regionale şi-au înţeles această atât de importantă misiune nu putem preciza.

Lipsa de publicitate în care se complac ligile de nord, vest, est şi centru explică această lipsă informativă. Putem însă afirma că consiliul ligii de sud va fi pus zilele acestea în faţa unui proect menit să dovedească pe deplin că cel puţin la Bucureşti nu s'a pierdut din vedere rostul superior al fiinţării ligilor.

E vorba de crearea unei competiţiuni care să trezească energiile latente risipite prin localităţile Munteniei şi Dobrogei.

Această competiţie urmează să întrunească toate reprezentativele oraşelor aparţinând Ligii de Sud cu excepţia reprezentativei Capitalei. Bineînţeles că formula propusă este cea a jocurilor eliminatorii.

Mulţumită acestei competiţiuni rând pe rând îşi vor încerca şansa Balcicul, Cavarna, Buzăul, [illegible] cul, Călăraşii, Silistra, Câmpina, Piteşti, Turnul Măgurele, Giurgiu, fără a mai vorbi de Constanţa, Ploeşti, Brăila, Galaţi.

Bucureştii e vorba să fie admis numai în cazul când districtul acceptă să participe cu o echipă în care să nu intre nici un jucător care a mai reprezentat Capitala într'un match interurban.

Proiectul se ocupă pe larg şi de condiţiunile materiale.

Autorii lui ţinând în seamă greutăţile începutului şi mai ales timpurile neprielnice au întocmit un itinerar destul de judicios bazat în special pe «vecinătate».

Se pierd şase zile petru desfăşurarea probei. Startul e fixat petru 10 Aprilie.

In primele tururi ale competiţiei vor intra localităţile cari nu participă la campionatul primei categorii a Ligii şi cari au un program intern foarte restrâns.

Nu ştim ce răsunet va avea această nouă competiţie.

Pentru noi ea este salvatoare pentru provincie.

Iniţiatorii propun să fie dotată cu o cupă. Se vorbeşte chiar că anumiţi mecenaţi sportivi vor fi solicitaţi în acest sens.

In orice caz Liga de Sud se va pronunţa definitiv în prima sa şedinţă, când se vor elabora şi normele după care se va desfăşura această «Cupă» a provinciei. Ne rezervăm deci dreptul de a reveni pe larg.

IOS

Note şi Notiţe

C. F. R. şi ECONOMIA NAŢIONALA

Aforismele şi mai ales, cele franţuzeşti nu intră în patrimoniul cultural al sporturilor. Cel puţin aşa pretind intelectualii asportivi.

Şi totuşi, printr'o curioasă derogare dela sentinţa aceasta definitivă, toate sporturile din România au respectat un astfel de aforism, sub imperiul căruia tot repetându-şi «Partir c'est mourir un peu» s'au înţepenit în câteva centre, izolându-se.

Şi vreme îndelungată, au trăit astfel fără nici-o corespondenţă. In afară fireşte, de aceia scrisă.

S'au agitat atuncea acei cari trebuiau să se agite... Şi printr'o decizie a «Direcţiei generale a căilor ferate» cari au acordat reducerile necesare, conlucrarea sportivă a tuturor centrelor sportive din România, a determinat un potop de deplasări, cari au mâncat fript aforismul «Partir...» etc.

In speţă, cluburile puteau să călătorească pe C. F. R. cu o reducere de 50% în baza foilor colective eliberate de Federaţie.

Bine, logic şi util.

Iată însă, că în dorinţa — probabilă — de a înmulţi călătoriile acestea ale grupărilor sportive prin concesii noui şi tentante, C. F. R.-eul (nu ştim încă ce direcţie anume) cloceşte o reformă extraordinară.

Să respecte reducerea de 50% pentru grupurile de cel puţin cinci călători sportivi, dar — pentru a facilita lucrările de birou ale Rombolului — să emită carnete proprii de legitimaţie.

Aşa cum era înainte, adică.

Cu o mică însă, cu o extrem de mică deosebire faţă de trecut. Şi anume. Cluburile să nu cumpere dela C. F. R. numărul de carnete de care au nevoe. Ci, un stoc minim de una mie carnete, pe preţul derizoriu de lei opt zeci, unul.

Ceiace, transformat în cifre, dă: 1000 x 8— = 80.000.

Optzeci de mii de lei adică pe cari cluburile noastre — debordante de fonduri — să-i avanseze pentru cele câteva zeci de carnete pe cari le utilizează. Restul conservându-le în saramură.

Dată fiind situaţia financiară generală, complet nesigură, ca şi neîncrederea care stăpâneşte astăzi pe deponenţi, carnetele C. F. R. sunt indiscutabil, un plasament admirabil.

Fără dobândă, dar sigur.

Din care cauză vor şi determina desigur un revirimet uimitor în circulaţia economiei particulare.

Vorba este însă: vor înţelege cluburile utilitatea economică a plasamentelor acestora de câte una sută mii lei?

Ne îndoim.

Şi cum ar fi nedrept ca reforma aceasta naţionalo-sportivo-economică a C. F. R.-ului să rămână sterilă, suntem de părere să se organizeze câteva conferinţe explicative cu proecţiuni, şi să se afişeze în gări, placarda: «Români, plasaţi banii în carnete de reducere C. F. R.».

Şi dacă tot nu se vor putea obţine rezultate, să se renunţe.

GEORGE FULGA

O echipă uruguayană pe continent

Cu toată opunerea guvernului uruguayan, se pare că o echipă din ţara campionilor mondiali va veni totuşi în Europa. In acest scop se va compune o echipă din cei mai buni jucători din Montevideo.

Sudamericanii plănuesc să susţină 25 de matchuri şi anume: două în Ungaria, două în Austria, câte unul în: Cehoslovacia, Jugoslavia, Olanda şi România, patru în Germania, două în Belgia, două în Spania, două în Franţa şi trei în Italia.

Uruguayenii pretind 3900 dolari pentru un match.